

TERCIÁŘSKÉ LISTY

prosinec 2020

Zpravodaj MBS SFŘ Pizeň
(Jen pro vnitřní potřebu MBS.)

Smutná zpráva

20. 11. 2020

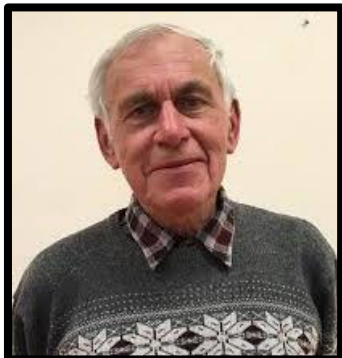
"Proto i vy buďte připraveni, neboť Syn člověka přijde v hodinu, kdy se nenadějete." (Mt 24, 44)

Milé sestry a milí bratři,
mám smutnou povinnost sdělit Vám tuto zprávu:
Dnes náhle zemřel Národní ministr NBS SFŘ v ČR, náš bratr František Reichel OFS. R. I. P.

Parte ještě nemáme k dispozici, jakmile bude, rozešleme ho všem.

Pokoj a dobro

František Chlouba z Jizerek

*„Zaradoval jsem se,
když mi řekli:
Do domu Hospodinova
půjdeme!“
Ž 122*

V pátek 20. listopadu 2020 vstoupil do nebeského domova a Otcovy náruče, pln radostného očekávání setkání se svým Pánem,

Dr. František Reichel

ve věku 82 let.

Pohřeb se uskuteční v úzkém rodinném kruhu v kostele sv. Anežky České na Spořilově, poté budou ostatky uloženy do hrobu na vršovickém hřbitově.

Zádušní mši svatou pro přátele a známé, spojenou s rozloučením a poděkováním za vše dobré, budeme slavit po ukončení současných opatření, v předpokládaném termínu jaro 2021, oznámíme včas.

Děkujeme za Vaše modlitby,

Ludmila
manželka

František a Ludmila
syn a snacha

Ludmila
sestra

Tereza, Tomáš, Markéta
vnoučata

Dopis generálního ministra všem bratrům a sestrám SFŘ a YouFra

Řím, 17. 11. 2020
o slavnosti sv. Alžběty Uherské

Mé drahé sestry a bratři po celém světě!

Kéž vám Pán dá svůj pokoj!

Už jsem se na vás obrátil v březnu, kdy jsme si uvědomili, že tato celosvětová pandemie má hluboký dopad na náš život, a museli jsme čelit velkým výzvám, možná větším než kdy jindy. Náš život se změnil ze dne na den. Nevěděli jsme, co můžeme očekávat. Věděli jsme, že Bůh lidstvo pandemií netrestá, ale nejistota ohledně Boží vůle byla velká.

Konečné řešení podivné situace, kterou jsme nuceni žít, stále není jasné, ale víme, že nás Bůh nikdy neopustí. Ačkoli život není snadný, můžeme cítit Boží lásku. Víme, že i když si nemůžeme vždy užívat osobní vzájemné kontakty, vždy můžeme být v osobním kontaktu s Bohem. Modlitba se v našem životě stala významnější. Právě proto vás všechny jménem předsednictva CIOFS vyzývám, abyste se připojili k následujícímu dni modlitby. To nás opět přiblíží a potvrdí to sílu modlitby a kontemplativní aspekt našeho života.

Za tímto účelem vyhláшу **celosvětový den modlitby za sekulární františkánský řád a františkánskou mládež v neděli 29. listopadu 2020** na znamení nového začátku prvního dne nového církevního roku, kterým je 1. adventní neděle a svátek všech svatých serafínské rodiny, s prosbou o jejich přimluvu. Zvu vás všechny – sekulární františkány a členy YouFra, abyste se toho dne připojili k modlitbě františkánského růžence.

Den modlitby začne v sobotu 28. listopadu 18:00 SEČ a skončí v neděli 29. listopadu 18:00 SEČ. Pro další podrobnosti a připomenutí můžete využít web CIOFS a facebookovou stránku CIOFS, proto prosím sledujte tato média.

Předpokládá se podle současných zpráv, že v příštích týdnech dosáhne svět vrcholu pandemie, ale stále musíme být trpěliví a vytrvalí. Však čas, kdy doufáme v osobní setkání, bude den za dnem, týden za týdnem blíž. Požádejme Pána časů, aby nám dal „pravou víru, pevnou naději a dokonalou lásku, hlubokou pokoru, rozum a poznání“, abychom mohli tento čas žít podle Jeho poslání.

Prosím všechny, kdo budou tento dopis číst, aby jej předali dál, aby se všichni bratři a sestry mohli dozvědět o tomto dni modlitby a mohli se připojit.

S prosbou o přimluvu našeho serafínského otce svatého Františka a všech svatých františkánské rodiny vám posílám co nejsrdečnější pozdrav

Váš malý bratr

Tibor Kauser,
generální ministr CIOFS
(vzhledem k uzávěrce TL část textu již není aktuální; omlouváme se)

Den pro Krista Krále

Dušíčkové počasí předchozích dnů bylo zahaleno mlhou a vlhkem. I ráno v sobotu 14. listopadu slabě pršelo. Na konečné v Černicích už déšť ustával. Před námi, mladými i staršími z lochtínské farnosti s našimi bratry františkány Šebestiánem a Markem, byl jasný cíl. Putovat za Kristem Králem.

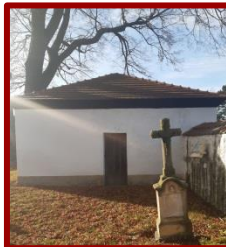
Být v nádherné přírodě, podívat se zase do štěnovického lomu, plného průzračné vody, putovat lesní cestou ke hřbitovu ve Štěnovickém Borku. Tak milý hřbitůvek, z něho krásný výhled do kopcovitého kraje. A všude slunečno, jasná obloha, po níž ukazovala svoji bílou dráhu letadla.

Cesta kolem výběhu dobytka, který na sluníčku klidně odpočíval. Překonání malého potůčku a už známá cesta nad obcí Nebílovy až ke kostelu Jakuba Staršího na Prusinách.

Krátká, tichá adorace před Nejsvětější svátostí v tamním kostele a svaté přijímání, více podmínky nouzového stavu nedovolovaly. Ještě malé nahlédnutí do maličkého domku na hřbitově vedle kostela, který kdysi sloužil jako poustevna někomu, kdo potřeboval ticho a samotu.

Na louce pasoucí se malý bílý poník se nedal fotografováním rušit. Lidé posedávají u kostela na lavičkách a pohlížející do kraje.

Krásný den, plný okouzujících okamžiků. Dali jsme ho Tobě a Ty nám, náš Kriste, Králi! (ajp)

Anežka Jitka Polívková, OFS, a Anežka Alena Vadlejchová, OFS: Kalendář (kapitoly z františkánského života v Plzni) VI. Stanislav Maur

Stanislav Maur se narodil 2. 12. 1923. Byl zcela ochrnutý, nemohl pohybovat rukama ani nohama. Neuměl číst ani psát. Pocházel z nevěřící rodiny. S Bohem se začal seznamovat ve svých 14 letech. Vše bral neuvěřitelně opravdově. Při zpytování svědomí říkával: „Co jsem poznal Boha, už jsem to nedělal.“ Před prvním svatým přijímáním velice probíral problém těžkého a lehkého hříchu. Výsledkem byl výrok: „Ani lehkého se nechci dopouštět.“ Nesmírně prožíval tu skutečnost, že každým našim hříchem Kristus Pán trpí. V Plzni – Doubravce stál často hlouček lidí u mladého vozičkáře. Rozdával, co načerpal, a předával kus své lásky k Bohu lidem. Stal se členem III. řádu sv. Františka. Svou fyzickou odloučenost kompenzoval velkým pochopením pro lidi. Nemohl se pohybovat, tak se obyvatelé Plzně sjížděli k němu. Prosil ho o modlitbu. On se jen smál a každého ujistil, že se za něho přimluví. Ale jen houfně a dodával: Když to vezmu po jednom, nebudu s tím do dalšího dne hotov a zítřejší den bude mít své požadavky.“ Od roku 1968 se věnoval opuštěným lidem, kterým právě on nejlépe mohl vyprávět, co je život bezmocného člověka a jak s ním naložit. Tak vznikla novinářská rubrika „Za světlem naděje“. Stáňa uveřejnil svůj životopis jako první a vyzval ostatní, aby se i oni svěřili se svým osudem. Dopisy se hrnuly z celé republiky. Stáňa nestačil ani diktovat odpovědi. Bylo neuvěřitelné, jak se vzíval do jednotlivých příběhů. Nabádal k častému zpytování svědomí. Dobře věděl,

kolik trpělivosti musí postižený vynaložit na soužití s okolím, kolik jí musí mít okolí pro něj. Spousta přátelství byla navázána díky Stáňově „pisemné centrále“. Zažil i výslechy STB. Nehněval se, nebál se. Jen s úsměvem konstatoval: „To je známka toho, že odvádíme dobrou práci.“ Po nástupu nové vlny totality začal pro Stáňu nový životní úsek. Spolubratři Šimon a Josef ho vozili po plzeňských kostelích. Vydali se na Svatou Horu a do Prahy. Byla to odměna, již zde na zemi pro brášku, který dovedl těžký životní úděl obrátit v dobro prospěšné celé veřejnosti. Zemřel 9. 1. 1975. Jeho pohřeb byl slavností nejen pro terciáře, ale pro všechny věřící z Plzně a okolí.

Pozn.: Stanislav Maur nemá v našem historickém evidenčním (zeleném) sešitě záznam. Sestra Benigna Jiřinka Křížková se v dřívějším rozhovoru zmiňuje: Se začátkem Pražského jara bylo u nás vytvořeno tzv. Dílo koncilové obnovy (DKO). V Katolickém týdeníku tehdy vycházela rubrika s názvem „Za světlem naděje“ redaktora Pavla Kuneše, kam mohli posílat své příspěvky i nemocní, aby se vytvořilo společenství trpících lidí, kteří se chtějí zapojit do modliteb svým utrpením. Jedním z nich byl i pan Stanislav Maur, nepohyblivý, ale velmi zbožný člověk. Tento muž byl tajně přijat do SFŘ jako bratr Filip. (ajš)

Dopis od sestry Antonie Libušky Schödlbauerové OFS z Německa

Roding, 28.11.2020

Požehnané a radostné
Vánoce a v novém roce
zdraví, štěstí, Boží Požehnaní
a ochrana P. Marie, Sv. Kláry
a Sv. Františka přeji všem

Libuše + Marcus

Milá Danko a Jardo, milé františkánské společenství,

Ráda bych Vás všechny touto cestou pozdravila a moc poděkovala za všechny Vaše modlitby. V polovině listopadu se nám vrátila mamí domů. Je na invalidním vozíku, má i chodítka pro pohyb na krátké vzdálenosti. Hybnost nohou se jí částečně obnovila. Taťka jí musí hodně pomáhat, protože do sklepa nebo do zahrádky si sama nedojde. Jsme ale všichni rádi, že je zase doma. Byla od Velikonoc pryč, je to skoro půl roku.

Já s Markusem od října opět nejezdíme domů, protože se zpřísnily pravidla pro pohyb přes hranice. Tentokrát udělala opatření dříve německá strana, konkrétně okres Cham byl jako první s opatřeními, které po pár týdnech převzalo i celé Bavorsko. Takže jsem v kontaktu s rodinou jen telefonicky nebo přes počítač, to se můžeme i vidět. Moc nepočítáme, že se situace do Vánoc uvolní. Počty nakažených tady rostou a opatření se zpřísnují. Obchody jsou zatím otevřené a školy taky. Na Mše Sváté zatím můžeme chodit. Na Slavnost Ježíše Krista Krále zde byla odpolední adorace. Musí se dodržet min rozestupy a roušky. Jen pravidelné setkávání místních společenství od doby, co začal Corona Virus, je tu přerušeno.

Domů jsem jezdila od poloviny června do konce září. Snažila jsem se trochu ulehčit ségře v péči o domácnost u taťky. Také jsme přes léto zařizovali vše potřebné pro rekonstrukci koupelny. V září jsem měla 3 týdny dovolenou a byla u taťky. Bourali jsme starou koupelnu. Pomohl i bratr a švagr. Bylo to náročnější, než jsme očekávali. Na vše jsou teď nové normy, takže se měnily i rozvody vody a odpadu i elektrika. Celá rekonstrukce trvala 2 měsíce. Jak jsem se zmínila, tak od října už jsem doma nebyla, takže už jsem hotovou koupelnu viděla jen na fotce. Ale je nyní bezbariérová, je tam sprchový kout. Mamí je spokojená a to je důležité. Mamí jsme pořídili také polohovací postel, kterou prodával bratranec mojí švagrové, protože mu zemřela babička a on pro postel neměl další využití. Takže si může mamí sama nastavit výšku, jak potřebuje.

Mínulý víkend jsem pekla vánoční cukroví. Také jsme si pořídili výzdobu na advent a dali do okna takové svítící rampouchy. Vypadá to docela hezky a není to moc kýčovitě. Pověsili jsme je na balkonové dveře a do okna jsme dali betlém se světýlky a vyřezaný vánoční stromek se světýlky. Vánoční stromek bude dole u mamí. Má obývací a tudíž i místo na jeho umístění. Jsou na to takhle po léta zvyklí. Letos asi nepřijede žádná návštěva, protože je vše omezeno nařízením vlády. Vloni tu byl Markusovo bratr s rodinou. Bude to smutné, když nebudu moct za rodinou domů, ale dá se to zvládnout. Situace je všude stejná, není na tom nikdo lépe.

Přeji Vám všem Požehnané a Pokojné Vánoce v novém roce hojnost Božího Požehnaní a ochrany, prosím i nadále o Vaše modlitby, doba není lehká a bez pomoci Boží by to bylo nezvládnutelné. Kéž Vám všechny Vaše modlitby odplatí Sv. František a Sv. Klára svou přímlovou. Děkuji ze srdce. Srdečně pozdravujeme,

Libuše + Markus

Libuše a Markus

Naše Jacintha Rodrigues (Adopce na dálku)

V listopadu jsme do Indie poslali dopis (v angličtině) v tomto znění:

V Plzni 23. 10. 2020

Vážená paní Sebastine,

děkuji Vám jménem našeho malého společenství za dopis a fotografii Vaší rodiny. Je nám líto, že i na Vaši rodinu doléhá pandemie a Váš manžel zůstal nějaký čas bez práce. Věříme, že se vše zase obrátí k lepšímu a tohle těžké období zůstane za námi. Také v naší zemi nyní probíhá druhá vlna epidemie, která je mnohem silnější, a denně rychle narůstají počty nově nakažených a mrtvých. Prosím modlete se za naši situaci, také my pamatujeme v modlitbách na Vás a Vaše blízké.

Děkuji Vám také, že jste nám představila svou rodinu. V dětech je naše největší radost a budoucnost, máte krásné děti a určitě Vám dělají radost. Chceme se zeptat, kdo je na fotografii ona paní, která stojí mezi Vámi a Vaším manželem. Domníváme se, že je to babička Vašich dětí, ale možná se mýlíme.

Je škoda, že malá Yacintha teď nemůže chodit do školy, ale věříme, že je šikovná a brzy vše dožene. Nevíme prosím, co znamená zkratka UKC, zřejmě je to označení pro nějaké školské zařízení. Mohla byste nám to objasnit?

Chci Vám ještě představit naše malé společenství, které se rozhodlo podporovat Vaši dcerku ve studiu. Nazývá se Místní bratrské společenství Sekulárního františkánského řádu, sídlo má v Plzni a funguje v rámci církevního práva podle ustavení místního biskupa. Sekulární františkáni (tzv. terciáři) jsou přímým pokračováním tzv. Třetího řádu svatého Františka z Assisi, který vznikl ve 13. století v Itálii. Má své mezinárodní i národní společenství, k nimž patříme. V plzeňském společenství je nás přibližně dvacet aktivních dospělých členů, mužů i žen, z Plzně a okolí, kteří se pravidelně scházejí každý týden, příp. ti starší nebo zdaleka aspoň jednou za měsíc. Máme společné mše a pořádáme různé prospěšné aktivity. Vydáváme také pro vlastní potřeby měsíčník nazvaný Terciářské listy. Jsem představeným tohoto společenství ve třetím tříletém volebním období (podle naší řehole naposledy), budu tedy s Vámi ještě dva roky udržovat spojení, pak mě vystřídá někdo další z bratrů či sester.

Vážená paní Sebastine,

přijměte prosím naše pozdravy Vám a Vaším blízkým a budme si – i na velkou vzdálenost, která nás odděluje – nablízku, korespondenčně i v modlitbě.

Ať Vám Bůh žehná.

S františkánským pozdravem Pokoj a dobro! (ajš)

Modlitební setkání 3. 12. 2020

Rozjímání nad četbou z knihy Marka Váchy Radost z Boha

(příručka pro biřmovance, jak přežít v drsném světě)

Část IV. – **Morálka II (Desatero)**, str. 98 – 124

(příprava Ivanky Ludínové)

První přikázání – Život má smysl (V jednoho Boha věřití budeš.)

Konečný smysl věcí v čemkoli stvořeném najdeme pouze v Bohu. Cokoli jiného dáme na jeho místo, je modloslužbou. Nezbožňujme věci, osoby, studium ani práci, nechťjme po nich, co v nich není – jsou ale důležitým prostředkem, který nás k Bohu může vést, jsou prostředkem k setkání s Bohem.

❖ *Otázka k zamyšlení: Dáváš na první místo ve svém životě Boha?*

Druhé přikázání – Slovo má tříštivou moc (Nevezmeš jména Božího nadarmo.)

Slovem byl stvořen vesmír, slovem se dají rozzářit oči, ale také zarmoutit srdce. Slovo, které vyslovíme, zpětně ovlivňuje, formuje a my se můžeme stát tím, na co myslíme. Slovem bylo stvořeno světlo a svět. Slovo se stalo tělem – slovo, které vyslovíme, nás může formovat - ať pozitivně či negativně. Když mnich recituje žalmy a vysloví Boží jméno, má v mysli obraz Boha na setinku vteřiny.

❖ *Otázka k zamyšlení: Ovlivňují tě vyslovená slova a oslavuješ svým životem Boží jméno?*

Třetí přikázání – Den sváteční (*Pomni, abys den sváteční světil.*)

Bůh tvořil šest dnů, šestý den byl stvořen člověk a sedmý den Bůh odpočíval. Člověk je Bohem stvořený, má být tvořící, ale také se naučit sám sebe vnímat jako stvořeného, nejen tvořícího. O židovském šabat odpočívají všichni, šabat má své přesné přísné předpisy, které mají hluboký význam. V neděli se máme věnovat naslouchání a zakoušet bytí, nikoliv mluvení a tvoření. Neděle je dotýkání se božského v sobě a uvědomění si, že nežijí, abych pracoval, ale pracuji, abych žil.

❖ *Otázka k zamyšlení: Je den odpočinku pro tebe svatý? Jak prožíváš neděli?*

Čtvrté přikázání – Rodiče (*Cti otce svého i matku svou, abys dlouho žil a dobře ti bylo na zemi.*)

Rodiče nás vychovávají na první pokus, i my žijeme svůj život také na první pokus, rodiče nemají možnost opravy při naší výchově. Když děti dospívají, mohou se rodiče dostat do určitého období vzdoru vůči dětem, které začínají prosazovat svůj životní styl. Rodiče mají právo ve svém domě určovat pravidla a žít vlastní život a děti je mají respektovat a mít je v úctě, být k nim trpěliví, když zestárnou. Konflikty někdy přijdou, jsou prakticky nevyhnutelné, ale po bouři se vyčistí vzduch.

❖ *Otázka k zamyšlení: Máš trpělivost s negativními vlastnostmi svých rodičů? Chováš se tak, abys byl hoden úcty svých dětí?*

Páté přikázání – Citlivost pro Život (*Nezabiješ.*)

My křesťané umíme být vnímaví a citliví k potřebám chudých, hladových, nemocných a lidí na okraji společnosti. Umíme bránit ty, kteří nemohou nic říci na svoji obranu, jako je život před narozením a život umírajících. Bráníme v druhém plánu také život němých tváří milionů druhů organismů, kteří s námi sdílejí Zemi. V třetím plánu ochráníme celou Zemi a vesmír. Ale také nezanedbávejme starost o sebe a své tělo, které máme darem a dále je máme darovat.

❖ *Otázka k zamyšlení: Staráš se o své tělo, nezanedbáváš se z důvodu péče o druhé lidi?*

Šesté přikázání – Sex (*Nesesmilníš.*)

Láska, manželství, sex a děti jsou cenná charizmata. Vše, co v sobě máš, má smysl a nesmíme se stydět za lásku k druhému. Manželství je od Boha požehnáno, vstupem do manželství je zakládán nový rod, narozené děti přinesou nová charizmata a budou mít své úkoly. Tohle je krása křesťanství, že úkol, jehož jsme součástí, je větší než délka našich životů. Dle autora: „Mimo rámeček křesťanství se nachází svět takřka sexuální anomie (*tj. takový stav společnosti, v níž přestávají platit zákony*), kde je dovoleno cokoli kdekoli kdykoli a s kýmkoli.“ Vztahy se rozpadají, děti jsou jako

vykřičníky, na které by biologičtí rodiče raději zapomněli, a děti se musejí proplétat houštinou bývalých tatínků, milenek a současných manželek. Láska je odpojena od sexu, sex od plazení dětí, plazení dětí od narození dětí.

❖ *Otázka k zamyšlení: Souhlasíš s názorem, že mimo křesťanství se nachází svět takřka sexuální anomie?*

Sedmé přikázání – Všechno patří Bohu (Nepokradeš.)

Bůh ti dá pět hřiven, zamává a odcestuje. Svěřil ti je a po určité době se ptá, jak jsi s nimi naložil. Vinice tvého života není tvoje, máš ji, abys se svým životem něco udělal. S výplatou, kterou jsi dostal, máš udělat něco dobrého, výplata patří Bohu, jako Tvůj život, Tvůj čas, Tvůj rozum, jako Tvoje charismata. Zemi máme také svěřenou, není naším vlastnictvím, konečným majitelem je Bůh. Dary, které jsme dostali, patří Bohu.

❖ *Otázka k zamyšlení: Máš něco, co bys nebyl dostal od Boha, co by bylo pouze tvým vlastnictvím?*

Osmé přikázání – Pravdivost Tvého života (Nepromluvíš křivého svědectví proti bližnímu svému.)

Budme pravdiví k sobě, k lidem i k Bohu, abychom se nemuseli za nic a před nikým stydět. Být pravdivý není věc jen slov, ale života samotného. V křesťanství je pravda osoba. Já jsem cesta, pravda a život, říká Ježíš. Náš Bůh je Pravda.

❖ *Otázka k zamyšlení: Jsi vždy ve svém životě pravdivý, ryzí a čistý jak slovem, tak činem?*

Deváté přikázání – Lancelot (Nepožádáš manželky bližního svého.)

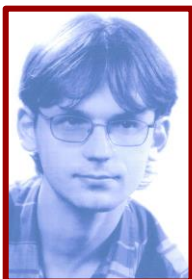
Záleží, jak to klukovské party mají nastaveno, ale pro některé je kamarádství víc než láska, záleží, jak je parta silná, holka kamaráda by měla být mimo hru. Musíš být lepší než Lancelot, rytíř kulatého stolu, neselhat tam, kde selhal on.

❖ *Otázka k zamyšlení: ????*

Desáté přikázání – Žij zde životem nebe, ne pekla (Nebudeš dychtit po ničem, co patří tvému bližnímu.)

Nezávidme a naučme se radovat z úspěchů svých a svých bližních a radujme se upřímně. I oni jsou obrazem Božím jako my a přejme jim jen dobré.

❖ *Otázka k zamyšlení: Umíš se radovat z úspěchů všech, třeba i toho, kdo není zrovna tvým přítelem? (il)*

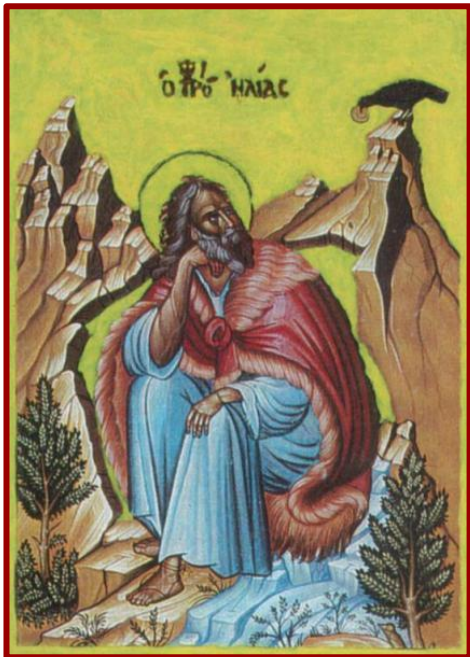
Život jako vize **Slyšení, čekání, trpělivost a odvaha** *(Podle knih Proroků)*

Sedmá přednáška **Martina Šimka** v jeho ročním cyklu Lidství očima Písma Evangelického sboru v Přešticích se uskutečnila i podruhé kvůli epidemickým opatřením v online přenosu, a to ve čtvrtek 26. listopadu 2020 z přeštického centra J. A. Komenského v Rebcově ulici.

Z poznámek:

Chci odstoupit od představy, že prorok je vousatý muž mávající rukama. Dnešním tématem ukončíme Starý zákon. Po celou dobu jsme sledovali člověka, jak hledá, zpívá ... bloudí ... Pořád se opakovaly tři etapy cesty: cesta je cíl x jsem už v cíli x zapomněl jsem, že mám někam jít ...

Prorok Boha vnímá, slyší ho nebo vidí. Je nositelem vize, vidí ostřeji, zřetelněji, dál a má odvahu to sdělit. Svě vize aplikuje sám na sebe. Nebývá vždy přijat. Lidé se mylně domnívají, že ti proroci to měli snadné, měli Boží přízeň, ale ve skutečnosti to často bylo obtížné břemeno. Obecně také platí, že kdo chce někoho získat, musí být té myšlence oddán.

I v Novém zákoně najdeme vize – u Ježíše, u apoštola Pavla – jsme divadlem okolnímu světu, neboť věřit znamená doufat v to, co nevidíme. Proroci sdělovali to, co nebylo ještě vidět, nebo to, co lidé ještě neviděli, i když to již bylo.

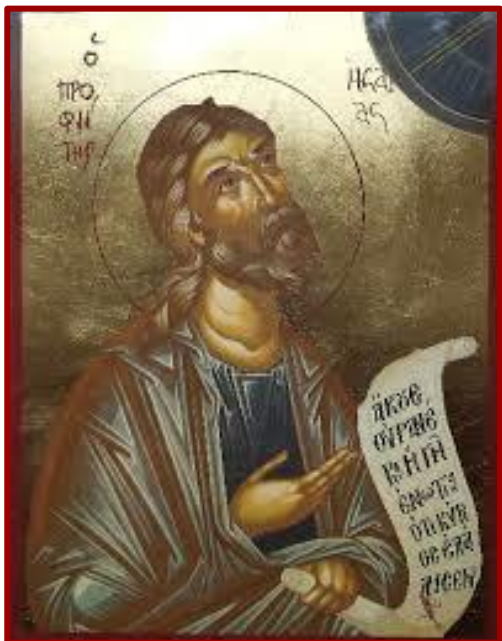
Proroky dělíme na velké (Izajáš, Jeremjáš, Daniel, Ezechiel) a malé proroky (Ozeáš, Jóel, Ámos, Abdijáš, Sofonjáš, Ageus, Nahum, Abakuk, Zacharjáš, Malachiáš, Jonáš a Micheáš). Tradiční hebrejské řazení jim přiřazuje i historické knihy. Knihy Proroků nejsou mezi čtenáři nejoblíbenější, jejich obsah je náročný, obsahují záhadné příběhy, jsou plné odkazů a symboliky.

Role proroků začíná již mnohem dříve, již v době Soudců existují tzv. vidoucí, drama, je to příběh člověka v extrémní době. Někteří z králů opouštějí Boha a jejich kritikové riskují život. Téma proroků je aktuální i dnes – jak si vážím sám sebe? Eliáš musí trávit část života v ilegalitě, ztrácí vztahy k lidem, prožívá úzkost, strach a vykořenění. Má úzký vztah s Bohem a je omezován svou tělesností. Bůh mu dává moc přivolat či zadržet déšť, přivolat oheň. „Soutěží“ s jinými proroky na hoře Karmel, pak zažívá hlubinu a prchá. Často voláme po proroku, ale na politice vlády se nic nezmění. Někteří lidi nepřivede na správnou cestu, ani kdyby „někdo vstal z mrtvých“. Nečekejme na proroky, buďme sami nositeli vize. Eliáš prchá do pouště a prosí Boha, aby mu vzal život. Nastává vichřice, hromobití a pak ticho a mírný

Role proroků začíná již mnohem dříve, **Eliáš a Elíša**. Eliášovy příběhy jsou úžasné

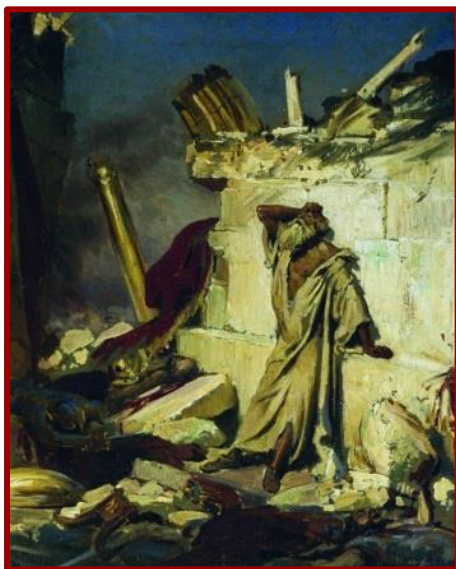
hlas vysvětlí Eliášovi jeho úkoly. Eliáš je později zaživa vzat do nebe (byl druhý po Henochovi), neboť v Božích očích obstál. Boží a lidská měřítka mohou být různá. Eliáš viděl, že Eliáš je vzat do nebe, a měl přání, ať je na něm dvojnásobná síla Eliášova ducha, což se promítá do Eliášových zázraků. Ve věcech lidských Eliáš neví, komu má věřit, a také zažívá strach, úzkost a vykořenění. Bojuje o svou víru a umírá jako každý jiný člověk, ale jiný člověk ožije, když přijde do kontaktu s jeho kostmi.

Izajáš – velmi obsáhlá kniha, proroctví se vsuvkami z osobního života. Izajáš je povolán a zdráhá se, necítí se kompetentní. Proroků bylo v Izraeli mnoho. Luther řekl, že se nestydí vykládat Písmo, protože ví, že Bůh jednou otevřel ústa i oslci. Izajáš použil výraz „proutek z kmene Davidova“ pro Ježíše a popisuje jeho cestu od 6. do 12. kapitoly. Imanuel – Bůh je mezi námi, „hle, Panna počne a porodí syna“ ... Není jednoduché být prorokem – prorokuje Mesiáše a soudí Izrael z morálního selhání lidu i vládce, prorokuje zkázu a osudy okolních národů včetně Egypta. To se zdálo neuvěřitelné. Izajáš je Bohem vyzván, aby lidu ukázal, co se stane s Egyptem – zul si opánky a svlékl šat. Jiný prorok byl nucen vzít si nevěstku a Ezechiel se nechal spoutat a vařil si jídlo na malém ohýnku. Proroci vytvářejí silný sociální apel – otevřeně a ostře soudí vládnoucí vrstvy.

Jeremjáš byl svědkem pádu Jeruzaléma. To je jedno z největších traumat Izraele. Po smrti Šalomouna dochází k rozdělení království na Judu a Severní Izrael, přičemž v Judě pokračovala Davidova dynastie až do vpádu babylónského. V Severním Izraeli pokračovaly různé dynastie a nastává úpadek (Asyřané). Jeremjáš má těžký úkol, vidí, že boj proti Babylonu je marný. Když to sdělí, je uvězněn. Varuje před něčím, čeho se děsí, ale musí to učinit, protože je to správné. Bojuje také s falešnými proroky. Usiluje, aby se Judsko vrátilo na správnou cestu. Známy je Pláč Jeremjášův nad zkázou Jeruzaléma. Dává ale naději. Židé jsou přesídleni do oblasti Mezopotamie, do babylonského zajetí, což tehdy byla běžná politika.

Ezechiel a Daniel řeší situaci vyhnaného národa a čelí vykořenění. Zachová si Izrael

svoji integritu? Ezechiel má vidění o setkání s Bohem, které je těžko reprodukovatelné – pán na trůnu, řada bytostí, kol a blesků. Bůh je nepopsatelný. Ohašuje spásu pro Izrael a kladné vyústění dějin, mluví o novém chrámu jako symbolické stavbě (podobně jako v Janově Zjevení).

Z malých proroků je zajímavý **Jonáš** – krátký příběh, ale vděčný pro výtvarné zpracování. Popisuje těžký úděl proroka. Hospodin je velmi důsledný. Jonáš má jít do Ninive v Asýrii a má prorokovat zkázu říše za předchozí brutální jednání a vyhlazování národů. Jonáš nechce a prchá na moře, bouře, námořníci ho jako příčinu nesnázi hodí do moře, ocitne se ve vnitřnostech velryby a je vyvržen blízko Ninive. Jde tedy a prorokuje, vládce se zalekne, všichni se kají a Jonášova vize „nevyšla“ – prorok tedy nemusí jen bořit, ale i

napravovat. Badatelé tento příběh považují za pohádku, nenašli o tom žádný záznam.

Opírejme se o Bibli a buďme nositeli vize. Ať je to na nás viditelné. Vše kolem nás je extrémní, my tu vizi potřebujeme. (ajš)

Stará šatní skříň

Takové skříně už moc vidět nejsou. Bývaly součástí obývacích pokojů, dnes je nahradily stěny až do stropu. Skříň se objevila u starého kiosku, kde se prodávaly noviny. A na ní nápis: „Vezmi, co potřebuješ, dej, co nepotřebuješ. Nenič vybavení a neber, prosím, ramínka!“ Kdo tam tu skříň postavil, nevím. Ale začala sloužit! Kdo nepotřebuje oblečení, boty, hrnky, knihy, dá to do skříně. Jiný potřebuje právě to. A tak se tam vyměnilo už hodně věcí, mnoho lidí se možná obléklo, obulo, i si leccos přečetlo. Až budete přemýšlet kam se starou skříň, možná vás to také napadne. I staré věci mohou ještě dobře sloužit. (ajp)

Kalendář prosinec 2020 – leden 2021 vše podle aktuální epidemické situace

- *další setkání (po 17. 12. 2020) se v prosinci nebudou konat, dle domluvy služba u jesliček v kostele NPM*
- **čtvrtek 7. 1. – Modlíme se (se sv. Antonínem) - 16.00:** formace s Anežkou Janou Pachnerovou, OFS (farní sál, Františkánská 11, Plzeň); **17.00:** mše svatá u PMN;

pak ve farním sále debata nad četbou z knihy Marka Váchy: Radost z Boha (příručka pro biřmovance, jak přežít ve světě, Cesta 2018 (Část V. – kapitoly: Modlitba, Smrt, Abys byl světlem světa, Credo, Poselství; str. 125 - 153); připravuje Terezie Dana Šedivá

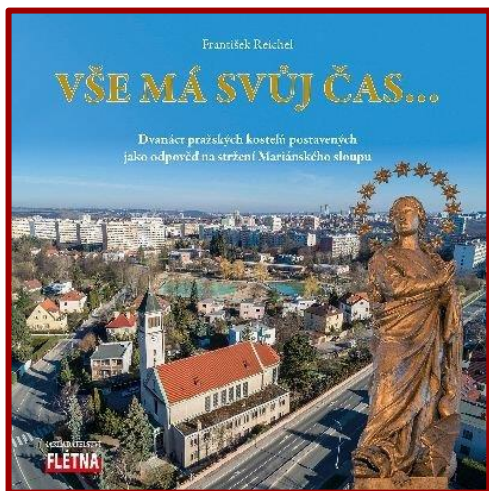
- **čtvrtek 14. 1. Pomáháme (se sv. Anežkou)** – 17.00: návštěva někoho ze (starších) sester / bratří – dle domluvy
- **čtvrtek 21. 1. Setkáváme se (se sv. Františkem)** - 16.00: příprava agapé ve farním sále; 16.30: adorace v kostele NPM, **17.00: mše svatá**; 17.30: setkání společenství ve farním sále (dle času také nešpory, organizační záležitosti, formace, agapé ...)
- **čtvrtek 28. 1. Sdílíme se (se sv. Klárou)** – 18.00: společná účast **na přednášce Martina Šimka** – téma Život jako poslání aneb Naplnění Božího záměru v horizontu lidského života (Skutky a Epištoly) v centru J. A. Komenského sboru ČCE Přeštice, Rebcova 557; v případě epidemických omezení online přednáška

Pozn.: někdy může dojít k dílčím změnám. Kdo z vás se neúčastní aktivit MBS pravidelně každý čtvrtek, raději si prosím ověřte na telefonu 607 607 511, že je vše podle plánu. Děkujeme.

Poslední dárek od Františka Reichela

Nová kniha

Krátce po stržení Mariánského sloupu 3. listopadu 1918 se započalo se sbírkami na jeho obnovu. Iniciátorem těchto snah byl člen III. řádu sv. Františka – Dr. František Nosek. V roce 1924 přišel biskup Antonín Podlaha s myšlenkou, že odčinit urážku Matky Boží by mohla i výstavba tolika kostelů kolem Prahy, kolik hvězd měla gloriola kolem hlavy Panny Marie. Tato vize se naplnila. Výpravně pojatá kniha přináší výčet těchto sakrálních staveb včetně jejich popisu a bohatého obrazového doprovodu a všímá si i mladších katolických sakrálních staveb v Praze. Vydáno ve spolupráci se Sekulárním františkánským řádem.

SLAVÍME v prosinci 2020 a lednu 2021

Profese / věčné sliby: Blažena Klečatská, Marie Františka Ludmila Kučerová a Ludvík Milan Kučera (20. 1. 1992)

Narozeniny: *Františka Pavla Ženíšková (4. 12.) – **75 let**, *Marie Františka Ludmila Kučerová (4. 12.) – **65 let**, Terezie Dana Šedivá (20. 1.)

Nedávná úmrtí: †Pavla Anna Kroyová (10. 12.) – **5 let**

Přejeme hojnost Božího požehnání!

Redakční rada:

František Karel Ženíšek, František Luboš Kolafa, Ludvík Milan Kučera, Anežka Jana Pachnerová, Lud <http://www.mbssrplzen.estranky.cz/>, <https://www.facebook.com/mbsplzen>

